lluita DIGITAL @

butlletí quinzenal de CCOO de Catalunya

Núm. 181 - dimarts, 15 d'octubre de 2013

24 d'octubre: vaga general a l'educació en defensa d'una escola pública de qualitat

El ministre d'Educació, José Ignacio Wert, amb la majoria absoluta del PP, està tramitant la LOMCE. Una llei que, a més d'atacar el sistema d'immersió lingüística —amb l'excusa que així millorarà l'educació—, reforma tant els estudis i la seva avaluació com l'organització del centre, minvant la participació i la representació dels claustres i consells escolars i dipositant-les en una figura de direcció molt més jeràrquica, autoritària i gerencial.

A Catalunya, el Govern està escanyant els serveis públics amb uns pressupostos i unes polítiques de retallades sense aturador. A més, ja ha anunciat que en els propers pressupostos tornarà a eliminar una paga extra a tota persona empleada pública, fent pagar als serveis públics i als seus treballadors i treballadores els costos d'una crisi i d'un deute públic que en cap cas han provocat.

En l'àmbit educatiu, la consellera d'Educació, Irene Rigau, a més d'aprofundir en la pèrdua de mestres, professorat i altre personal a les escoles i de no cobrir les substitucions fins a dues setmanes després que es produeixin, aplica al personal substitut una reducció d'un 15% de jornada i sou.

La consellera ja està desenvolupant molts aspectes de la LEC (Llei d'educació de Catalunya), ja que introdueix una sèrie de decrets que allunyen el claustre i la resta de la comunitat educativa de la participació i de la presa de decisions dels centres educatius i obliga les direccions dels centres públics a assumir unes responsabilitats que pertanyen a l'Administració educativa.

Tot plegat obre la porta a la discrecionalitat, provoca una gran desorganització als centres educatius i crea les condicions per deteriorar una educació de qualitat a l'escola pública.

Aquesta jornada de vaga ha de ser el principi d'un pla de lluita contundent que aturi el tràmit de la LOMCE, el desenvolupament de la LEC i els pressupostos que la Generalitat vol aprovar abans de final d'any. ■

PLATAFORMA de REIVINDICACIONS:

- Retirada de la LOMCE del Parlament espanyol.
- Aturada de l'aplicació de la LEC i retirada del decret de provisió i plantilles.
- Per uns pressupostos sense retallades. No a les retallades educatives i salarials. Per la recuperació de les condicions laborals i la defensa dels llocs de treball. Substitucions des del primer dia al 100%. Contractacions exclusives de mitja jornada i de jornada sencera amb el salari corresponent.
- Per la defensa de la immersió lingüística i de la llengua catalana.

Participa a la Consulta per l'educació

Les entitats que promovem la Consulta per l'educació pensem que ha arribat el moment de recollir, de manera directa, l'opinió dels ciutadans i les ciutadanes i demostrar que les posicions mantingudes en defensa dels drets de la ciutadania estan basades en aquesta opinió. Amb això, s'intenta canviar la forma actual de governar-nos: aturant les retallades, iniciant el procés de revertir tots els canvis i retallades que s'han realitzat en els últims anys i frenant les reformes antisocials que estan engegades. La Consulta va començar el dia 10 i finalitzarà el proper 27 d'octubre. ■

PARTICIPA-HI AQUÍ:

https://docs.google.com/forms/d/1pi5Vr_-zjXQCfR4v7JyGhF0UugnMnP__YS0L0IrJyKw/viewform

editorial

La mobilització dóna fruits?

Des de l'inici de la crisi estem patint un greu atac als drets laborals i socials i un retrocés mai vist dels avenços que havíem aconseguit, després d'anys de lluita, per al desenvolupament de l'estat del benestar.

En els conflictes laborals i socials, les eines que tenim els treballadors i les treballadores per oposar-nos a les agressions d'empresaris, patronals, governs… passen per les mobilitzacions en les seves diverses expressions (vagues, tancades, manifestacions…).

La duresa de la situació fa que sovint ens preguntem si les mobilitzacions són útils, si donen fruits. I és en aquests moments que cal no perdre de vista casos com els ERO de TV3 o CatalunyaCaixa, les jornades de lluita per desbloquejar i mantenir convenis col·lectius, per defensar l'ocupació de qualitat i els serveis públics… Sense aquestes mobilitzacions segur que estaríem en pitjors condicions.

Els poders econòmics que marquen les polítiques de retallades i de pèrdua de drets ens volen, als treballadors i treballadores, resignats i desmobilitzats per poder dur a terme les seves accions. Per això cal posar en valor els resultats aconseguits i continuar mantenint la mobilització a l'empresa i al carrer. ■

El sector d'ambulàncies convoca una nova vaga de quatre dies

El Sector d'Ambulàncies continua les mobilitzacions contra les retallades que estan patint els treballadors per part de la patronal. CCOO i els altres sindicats del sector han convocat novament quatre dies de vaga, del 28 al 31 d'octubre, perquè estan pagant amb les seves condicions de treball les retallades pressupostàries de la Generalitat, que també estan implicant una reducció dràstica dels serveis de transport sanitari que es presten a la ciutadania. Ahir va tenir lloc una nova manifestació que va transcórrer des de la Basílica de la Sagrada Família fins a la plaça de Sant Jaume. ■

Serveis mínims abusius a la vaga de justícia

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha adoptat la mesura cautelaríssima sol·licitada per CCOO en el recurs de protecció de drets fonamentals 328/2013. El recurs va ser presentat el passat 1 d'octubre contra l'ordre de la Generalitat que imposava uns serveis mínims abusius (del 60%) per a la vaga de justícia al Deganat de Barcelona.
L'efectivitat de la mesura és immediata, tot i que l'Administració ha disposat de tres dies per fer al·legacions. El TSJC haurà de ratificar o modificar aquesta mesura. ■

Vaga indefinida a Panrico

Des del diumenge passat, la plantilla de Panrico es troba en vaga indefinida per protestar davant l'impagament de les nòmines del mes de setembre als 4.000 empleats de la companyia. La setmana passada Panrico va pagar 140 euros per treballador i va signar un preacord amb els sindicats on es comprometia a anar pagant les nòmines endarrerides al llarg del mes d'octubre, fet que l'assemblea de treballadors no va acceptar per insuficient. La companyia, dirigida per Carlos Gila, ha presentat un pla de viabilitat que preveu uns 2.000 acomiadaments a tot l'Estat.

Osona marxa pel treball i contra l'atur

Organitzada per CCOO i l'Assemblea d'Aturats d'Osona, el proper diumenge 27 d'octubre tindrà lloc una marxa pel treball i contra l'atur que anirà des de Manlleu fins a Vic. La sortida tindrà lloc a les 10 hores des de la plaça de Fra Bernadí de Manlleu i l'arribada està prevista a les 12 hores a la plaça Major de Vic. Aquesta marxa, amb lema "Això no és una crisi, és una estafa", es vol fer veure l'impacte que estan tenint les polítiques d'austeritat i retallades en una comarca molt deprimida per la manca d'ocupació i activitat econòmica. ■

CCOO reivindica treball i pensions dignes i serveis públics universals en la Jornada pel Treball Digne del 7 d'octubre

Cada 7 d'octubre la Confederació Sindical Internacional (CSI) convoca la Jornada Mundial pel Treball Digne. Enguany, a Catalunya, s'ha celebrat sota el lema "Treball i pensions dignes. Serveis públics universals".
Diferents accions reivindicatives han configurat aquesta Jornada, que va començar el diumenge 6 d'octubre amb una tancada de delegats i delegades d'empreses i sectors amb conflictes laborals a l'Església del Pi de Barcelona. Se n'hi van aplegar prop de 200.
Posteriorment, el matí del dilluns 7 d'octubre, delegats i delegades de CCOO, UGT i USOC es van concentrar davant la seu de Foment del Treball per reclamar a l'empresariat català condicions laborals dignes, el manteniment dels llocs de treball i el desbloqueig de la negociació col·lectiva. ■

Els dilluns del Cipri dedica la propera sessió a la reforma de les pensions

La Fundació Cipriano Garcia - CCOO de Catalunya realitza una nova sessió d'Els dilluns del Cipri, en la qual, sota el títol **"La reforma de les pensions a debat"**, es tractaran les diferents propostes que presenten els grups polítics catalans al Congrés dels Diputats davant la reforma de les pensions que planteja el Govern del PP. Aquest és un dels principals reptes polítics que hem d'afrontar per la gran incidència que té en les condicions de vida dels actuals i futurs pensionistes.Hi intervindran els següents portaveus a la Comissió d'Ocupació i Seguretat Social del Congrés dels Diputats: **Carles Campuzano**, diputat de CiU; **Joan Coscubiela**, diputat d'ICV-EUiA, i **Isabel López**, diputada del PSC. El debat serà moderat per **Cristina Faciaben**, secretària de Socioeconomia de CCOO de Catalunya.
L'acte se celebrarà el dia 21 d'octubre, a les 18 hores, a la sala d'actes de la seu de CCOO de Catalunya (Via Laietana, 16, de Barcelona). ■

Els treballadors del sector del transport per carretera es mobilitzen per alertar que la fatiga mata

En el marc de la Setmana d'Acció Internacional "La fatiga mata", CCOO va convocar el passat 8 d'octubre diferents actuacions a Catalunya amb l'objectiu de donar a conèixer els riscos de la fatiga per als treballadors i treballadores del transport per carretera, tant de mercaderies com de viatgers.
Una combinació de qualsevol dels diferents símptomes indica que el conductor està començant a experimentar fatiga, una situació perillosa que genera accidents. CCOO, en el marc de la campanya, ha exigit l'aplicació dels reglaments i de les normes existents que regulen el temps de descans i altres qüestions fonamentals per eradicar la fatiga i evitar que mati. ■

La Plataforma Unitària de la Gent Gran de Catalunya reclama a Benestar Social i Família la recuperació de les polítiques socials

La Plataforma Unitària de la Gent Gran de Catalunya, de la qual forma part la Federació de Pensionistes i Jubilats de CCOO de Catalunya, va convocar divendres una concentració davant del Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya, on es va lliurar un document reivindicatiu a la consellera Neus Munté.

El document recull quatre demandes concretes
- La recuperació de la prestació econòmica vinculada a centre residencial, inicialment paralitzada durant els mesos d'agost i setembre com a mesura provisional i que ha passat a ser indefinida, segons va anunciar la consellera el 29 de setembre.
- La recuperació per a les persones dependents o per als seus familiars de les quanties a què tenen dret i no han percebut.
- Actualització de la quantia de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC), el referent econòmic per accedir i aplicar les polítiques socials. Aquesta quantia està congelada des de l'any 2010.
- Que el Departament de Benestar i Família inicïi els tràmits legals necessaris per a la creació d'una renda garantida de ciutadania.

La Plataforma fa una crida a la participació en les mobilitzacions que es convocaran en els propers dies davant el procés de destrucció del nostre estat del benestar, amb atacs directes al poder adquisitiu de les pensions, a la sanitat pública o a la Llei de dependència. De moment, el proper dijous, 17 d'octubre, coincidint amb la Jornada Mundial contra la Pobresa, tindrà lloc una assemblea a la sala d'actes de la seu central de CCOO de Catalunya, convocada per la nostra Federació de Pensionistes i Jubilats, on es tractarà el futur de les pensions al nostre país. L'assemblea començarà a les 10.30 hores i hi participaran Carlos Bravo, responsable de Relacions Institucionals de la Confederació de CCOO, i Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya. El 18 d'octubre, CCOO i UGT realitzaran una mobilització davant Delegació del Govern a Barcelona contra la reforma de les pensions. ■

Campanya d'informació i mobilització contra la reforma de les pensions

CCOO ha iniciat una campanya d'informació i mobilització contra la reforma de les pensions que vol imposar el Govern del Partit Popular i que significarà una nova agressió als pensionistes actuals i futurs. Una reforma que no parla d'ingressos, només de retallades, i que pot significar que les pensions perdin entre el 14,8% i el 28,3% del poder adquisitiu els propers 15 anys, a partir d'ara mateix. A mitjan mes de novembre es convocarà una mobilització potent a tot l'Estat per reclamar al Govern del PP un procés de diàleg social i que compleixi allò acordat el 2011 respecte del factor de sostenibilitat del sistema de pensions, que no es limiti a mesures d'ajustament de la despesa, sinó també a mesures de millora dels ingressos. ■

CCOO acomiada a la sindicalista Maria Carreño

Ahir va tenir lloc al Tanatori de les Corts el comiat de la sindicalista Maria Carreño, que ens va deixar el dissabte a l'edat de 88 anys. Dona molt compromesa i solidària, va formar part de la direcció de la Federació de Pensionistes i Jubilats de CCOO de Catalunya en els anys 90, i fins i tot va formar part de l'executiva de la federació a nivell estatal. El seu tarannà solidari la va portar a presidir en els anys 80 el Comitè de Solidaritat Catalunya – Líban. ■

Nou programa d'ajuts per a la rehabilitació energètica d'edificis

El passat 1 d'octubre es va publicar en el BOE la resolució que estableix les bases reguladores i la convocatòria per accedir al programa d'ajuts per a la rehabilitació energètica d'edificis ja existents, d'ús residencial (habitatges i hotels). L'objectiu d'aquest programa és promoure la realització d'actuacions per afavorir l'estalvi i l'eficiència energètics i aprofitar els recursos renovables.
El programa aprovat disposa d'una dotació pressupostària de 125 milions d'euros. Es tracta d'una única convocatòria a escala de tot l'Estat espanyol. La modalitat d'ajut dependrà del tipus d'actuació, i es preveu una entrega dinerària sense contraprestació o bé préstecs reemborsables fins a 12 anys (al 0% d'interès).
Les accions que optin a aquests ajuts poden ser de quatre tipus. Dos corresponen a la millora de l'eficiència energètica dels tancaments (murs, finestres, cobertes, etc.) i de les instal·lacions tèrmiques i d'il·luminació. Les altres han d'adreçar-se a la substitució d'energia convencional per biomassa, d'una banda, i d'energia geotèrmica, d'una altra.
A banda, aquestes actuacions han de millorar la qualificació energètica total de l'edifici, almenys una lletra, respecte de la qualificació energètica inicial de l'edifici, que es va implantar a mitjan d'aquest any. Això implica que és obligatori obtenir aquesta certificació. El programa té una vigència de dos anys, tot i que l'esgotament del pressupost podria anticipar-ne el tancament.

Direcció correcta
Des de CCOO de Catalunya considerem aquesta mesura un petit pas en la direcció correcta, per les necessitats urgents de reduir els nostres impactes ambientals i la gegantina dependència que tenim de matèries primeres fòssils que hem d'importar. Tot i això, és criticable l'escassa quantia de les partides i, un cop més, la complexitat per sol·licitar aquests ajuts públics.
En tots cas, animen tota la ciutadania a valorar i introduir mesures d'estalvi energètic als habitatges, per la continuada tendència a la pujada de preus de l'electricitat i el petroli. També els responsables de la gestió d'instal·lacions hoteleres tenen una oportunitat important de reduir el seu impacte ambiental i reduir les importants despeses fixes en moments complicats com l'actual. ■

Es pot obtenir més informació al web del Institut per a la Diversificació i l'Estalvi d'Energia:
http://bit.ly/18sCrDP

Els delegats i delegades del metall de la província de Barcelona es mobilitzen contra el bloqueig patronal a la negociació salarial

Davant el bloqueig de la Unió Patronal Metal·lúrgica (UPM) a la negociació salarial en el sector del metall de la província de Barcelona, la Federació d'Indústria de CCOO de Catalunya i la Federació Nacional d'Indústria de l'MCA-UGT de Catalunya van convocar dimecres passat una concentració de delegats i delegades de les empreses metal·lúrgiques de la província per reivindicar el pagament del deute pendent, corresponent a la revisió salarial del 2012, i desbloquejar els increments salarials per als propers tres anys, en compliment dels acords signats el passat mes de maig. La concentració va tenir lloc davant la seu de la Unió Patronal Metal·lúrgica.

Paral·lelament a la mobilització social, UGT i CCOO també han obert una via judicial amb la presentació d'una demanda conjunta de conflicte col·lectiu contra la patronal UPM per l'incompliment dels acords de revisió salarial del 2012.

CCOO i UGT no entenen l'actitud bel·ligerant que manté la patronal metal·lúrgica de Barcelona i lamenten que no segueixi l'exemple de les de Tarragona i Girona, on el desbloqueig de la qüestió salarial permet centrar els esforços en la negociació del primer bloc de matèries que han d'estructurar el Conveni del metall de Catalunya. ■

La mobilització dels treballadors i la fermesa sindical milloren les condicions de l'ERO a CatalunyaCaixa

Finalment, s'ha arribat a un acord en l'ERO obert per la direcció de CatalunyaCaixa. Aquest acord representa un gran esforç per part de la plantilla, contribueix a donar viabilitat a l'entitat i posa les bases per garantir el futur de CatalunyaCaixa.

L'acord ha arribat amb les següents condicions: afectació de 2.153 persones (242 menys que al principi de la negociació); baixes voluntàries: 30 dies per any i 22 mensualitats més incentius per voluntarietat i antiguitat (al principi eren només 20 dies i 12 mensualitats); les persones més grans de 50 anys: sortida de 401, nombre ampliable (a l'inici eren només 150); mesures de flexibilitat: excedències retribuïdes fins a 3 anys, reduccions de jornades de 25% i 50%, amb un màxim de 975 persones, que reduirien el nombre total d'afectats; limitació de la mobilitat geogràfica forçosa al 5% dels no afectats, i reducció salarial temporal sobre conceptes de salari variable i d'aportacions al pla de pensions.

Aquestes millores aconseguides en l'ERO s'han aconseguit gràcies a la mobilització dels treballadors i treballadores i a l'actitud ferma mantinguda pel nostre sindicat durant tot el procés de negociació, amb l'objectiu clar que les persones que treballen a CatalunyaCaixa no tinguin condicions diferents a les d'altres entitats en processos similars. ■

Vaga a l'Hotel Rey Juan Carlos I de Barcelona

La plantilla del Complex Hotel Rey Juan Carlos I Business & City Resort de Barcelona ha convocat vaga per als dies 15, 16 i 25 d'octubre amb les següents aturades parcials: el dia 15 d'octubre, de 19 h a 22 h; el dia 16 d'octubre, d'11 h a 15 h, i el dia 25 d'octubre, de 19 h a 22 h.

Com a conseqüència de l'última subrogació que ha sofert la totalitat de la plantilla, en la qual l'empresa Barcelona Projects, SA, assumia el control, a les treballadores i treballadors se'ls deuen dues nòmines i, en alguns casos, també els endarreriments de conveni de diversos anys.

Amb motiu de la celebració avui dels Premis Planeta al Palau de Congressos de Catalunya, es convoca la primera aturada, amb una concentració davant de la porta principal. ■

La Generalitat concedeix la Medalla al Treball a la sindicalista de CCOO Rosa Fabián

El Govern de la Generalitat ha atorgat la Medalla al Treball President Macià a l'economista, exdiputada i sindicalista de CCOO de Catalunya, Rosa Maria Fabián. Amb una llarga trajectòria al nostre sindicat, Rosa Fabián és actualment membre de la Comissió de Control Administratiu i Financer de CCOO de Catalunya. Amb aquests guardons, la Generalitat vol reconèixer les empreses i els treballadors i treballadores que s'han distingit per la dedicació, la constància i l'esperit d'iniciativa en el treball, persones que destaquen pels seus mèrits laborals i la seva contribució a l'impuls de l'economia catalana. ■

Mor el sindicalista del Maresme Mariano García de la Rosa amb 100 anys

Amb 100 anys ha mort l'històric sindicalista del Maresme Mariano García de la Rosa. En Mariano va tornar a Mataró durant la Transició després d'estar-se molts anys a Suïssa, on va marxar després de la Guerra Civil. Republicà de tota la vida, les seves conviccions i el seu compromís el van portar a col·laborar políticament amb el PSUC i sindicalment amb CCOO mitjançant la Federació de Pensionistes i Jubilats. Darrerament, vivia a Madrid amb la seva família. ■

Una empenta cultural

CCOO aposta decididament per la cultura, i en aquest sentit ha volgut atendre la petició d'un afiliat al sindicat que ha informat del nou projecte en solitari del músic català Pere Gené, líder del mític grup de rock Lone Star. Aquest disc es titula Boomerang i té la particularitat que es farà mitjançant la fórmula del *crowfunding*, és a dir, petites aportacions solidàries de persones que volen col·laborar a fer realitat aquest treball. Trobareu tota la informació a:

http://bit.ly/1ekCZhr

CARME FORCADELL, presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana

"És impossible que Europa digui no a un poble que vol fer un procés democràtic i pacífic, que senzillament vol exercir el seu dret a l'autodeterminació, que és el dret que tenen tots el pobles del món"

■ Quin és el recorregut que ha de seguir el procés de la consulta després de l'impacte de la Via Catalana de l'11 de Setembre?

Nosaltres el que pretenem és que Catalunya voti. Ho hem dit sempre: aquesta és la primera opció i ens agradaria molt fer-ho dins la legalitat espanyola, com ha fet David Cameron per tal que Escòcia pogués votar. Seria el nostre ideal, però si això no és possible s'hauria de fer per la llei de consultes que aprovarà el Parlament de Catalunya, ja que per a nosaltres aquesta també és la legalitat, la legalitat catalana que tenen els nostres representants al Parlament. Si no és possible votar per cap dels mitjans perquè l'Estat espanyol ho impedeix o no en reconeix el resultat, nosaltres proposem qualsevol camí democràtic i pacífic: o bé unes eleccions o bé una declaració d'independència. El que tenim clar és que, en qualsevol cas, sempre decidiran les urnes: tant si es fa la consulta com si es convoquen unes eleccions; també, però, una declaració d'independència ha d'estar referendada pel poble de Catalunya. Tenim clar que, en última instància, sempre acabarem decidint nosaltres.

■ Algunes veus que donen suport al dret a decidir van dir que la Via Catalana cap a la Independència no facilitava la participació a aquells que defensen la consulta però que no es defineixen com a independentistes. Què en penseu i com valoreu l'anomenada tercera via?

L'ANC és una entitat independentista, i això ho hem dit sempre, i és l'objectiu pel qual va néixer, i això ho sap tothom. Nosaltres vam dir que, en aquest camí cap a la independència, ara el que escau és fer la consulta i votar. Pensàvem que en aquest camí havíem de coincidir amb moltíssimes persones que defensen la consulta i, després, votar legítimament: sí, no o en blanc. Nosaltres defensem el sí, però en aquest camí cap a la consulta ens podríem trobar tota una sèrie de gent que encara que no fossin independentistes podrien estar d'acord que es votés. Aquest era l'objectiu, i la crida era oberta. No enteníem que algunes persones diguessin: "No hi vaig perquè són independentistes". Perdoneu però el primer pas és fer la consulta i nosaltres amb la Via Catalana és el que vam expressar i és el que defensem. No creiem en la tercera via, perquè no creiem en el federalisme, que, com a sistema de govern, pot ser vàlid per a molts països. Els Estats Units són un país federal, o fins i tot Alemanya. Però nosaltres pensem que, a Espanya, no n'hi ha de federalistes, ni avui ni mai. Els primers federalistes van ser catalans. El primer va ser Pi i Margall al segle XIX, i després Catalunya ha tingut tota una tradició de federalisme que va encarnar molt el president Pasqual Maragall. I, d'alguna manera, l'Estatut que es va aprovar el 30 de setembre del 2005 ja era federalista, ja defensava aquest model federal. Això va fracassar perquè a Espanya no hi ha federalistes, i aquest mateix Estatut aprovat pel Parlament de Catalunya ja va ser retallat pel Parlament Espanyol. Això va demostrar que la via federalista no existeix. El mateix president Zapatero va dir: "Apoyaré el Estatuto que salga del Parlament de Catalunya", i el seu Govern va presentar esmenes a aquest Estatut; ells i el Partit Popular, és a dir, els dos partits hegemònics de l'Estat espanyol ja van presentar esmenes a un estatut que ja estava retallat i votat pel Parlament de Catalunya. Això fa veure que aquesta tercera via no és possible, ja que per federar-se són necessaris dos estats, i si un no vol és impossible.

■ Què en pensa de les advertències que diuen que una Catalunya independent estaria fora de la UE i de l'euro? Això té a veure amb l'inici d'una campanya en contra de la possibilitat que Catalunya sigui un estat propi? Una campanya que utilitzi la por pot mobilitzar molts votants que ara no es manifesten?

La campanya en contra de l'Estat propi ja ha començat. El PSOE i el PP ja han iniciat la campanya del no, tot i que també n'hi ha d'altres. En relació amb el tema de la Unió Europea, ningú no sap que passarà i tots els que estan dient que en sortirem… Bé, és la seva opinió personal, tan respectable com qualsevol altra, però és una opinió personal perquè no hi ha precedents. El cas català, com el d'Escòcia, és únic, sense precedents. En tot cas, els precedents que hi ha són favorables a Catalunya, i així ho demostra l'exemple d'Alemanya: eren dos estats diferents, es van unificar i van formar part immediatament de la UE sense cap problema. Un altre exemple és el de Groenlàndia, que és una part de Dinamarca que va voler sortir de la UE. Una part d'un estat en va sortir i un altre estat hi va continuar, i no va passar res. Aquests són els dos precedents que tenim, no n'hi ha cap més. És impossible que Europa digui no a un poble que vol fer un procés democràtic i pacífic, que senzillament vol exercir el seu dret a l'autodeterminació, que és el dret que tenen tots el pobles del món. És impossible que li digui que no estarà dins la Unió Europea perquè vol votar. Nosaltres, en aquest moment, som ciutadans europeus. La UE ens prohibirà ser europeus? Ens en farà fora? Això ja es veu que no és així. Va sortir un estudi del Ministeri d'Economia alemany que va dir que si Catalunya sortia de la UE, els catalans en continuaríem sent ciutadans. I jo afegeixo que els catalans haurem de decidir si volem estar dins de la UE o no. Aquesta és una decisió nostra; com a nou estat haurem de decidir moltes coses i aquesta en serà una. Hi ha moltes persones que són partidàries de no estar a la UE; hi ha altres alternatives, com l'espai Schengen, on hi ha Suïssa o Noruega, que no formen part de la UE. També hem de tenir en compte que som contribuents nets i que, per tant, la Unió Europea estarà molt interessada que en formem part, ja que nosaltres paguem. Alemanya hi estarà molt interessada perquè a Catalunya hi ha quatre mil empreses multinacionals i moltes són alemanyes, com per exemple la Volkswagen. Fins i tot

→

l'Estat espanyol voldrà que formem part de la UE; nosaltres no volem posar fronteres. No ens hem de preocupar de les amenaces i de la por, ja que nosaltres podrem decidir si volem estar a la UE o no. I respecte de l'euro, nosaltres ja el tenim. La política monetària la decideix cada país, serem nosaltres qui decidirem si volem tenir l'euro o no. A més, hi ha molts països, com Montenegro o Andorra, que no estan a la UE i tenen l'euro. Penso que la política de la por i les amenaces és molt equivocada —ja que cada cop es veu més que són mentides—, i els partits que la fan queden desacreditats.

■ Com valoreu el procés que s'està vivint al Regne Unit amb la consulta a Escòcia?
Cada país ha de seguir el seu propi procés. En l'últim quart del segle XX, a Europa, han tingut lloc molts processos d'independència i cada un d'ells ha estat diferent. Cada país ha de trobar el seu camí, que és diferent des de Catalunya, on el vot a favor de la independència és més majoritari que a Escòcia. Allà el procés ha estat liderat des del Govern i nosaltres considerem que a Catalunya el procés està liderat des de la societat civil i que aquesta ha arrossegat el Govern. Som conscients que si l'any passat no haguéssim fet la manifestació encara estaríem parlant del pacte fiscal. A Escòcia, la idea ha sortit del Govern, el qual està convencent la societat civil. És, doncs, un procés diferent. Poden tenir algun punt en comú, però són processos diferents.

■ El president del Consell Assessor per la Transició Nacional, Carles Viver i Pi-Sunyer, ha dit que el problema de la consulta és polític, ja que jurídicament encaixa perfectament. Però des de Madrid, el Govern i altres veus insisteixen que la Constitució no ho permet. Què proposeu fer: insubmissió i fer la consulta, unes eleccions plebiscitàries i declarar la independència…?
Tenim clar que aquest és un tema de voluntat política. Hi ha moltes vies per poder fer la consulta. I tenim antecedents, ja que el Govern espanyol va traspassar a la Generalitat de Catalunya la competència per crear la policia autonòmica. El Govern català no tenia la competència per crear cossos de policia. Ara el Govern espanyol podria fer el mateix: traspassar la competència; si no ho facilita és perquè no té voluntat política. Nosaltres el que pretenem és que es faci igualment d'acord amb la llei de consultes catalana. Ara imagina't que això es fes i que el resultat no fos reconegut per l'Estat espanyol. Aleshores sí que caldria fer unes eleccions. A nosaltres qualsevol via, si és democràtica i pacífica, ja ens sembla bé i hi donarem suport. El que passa és que són decisions que ha de prendre el Govern. Nosaltres som la societat civil, que, d'alguna manera, empenyem el Govern, li donem suport perquè és l'únic camí, però són el Govern i el Parlament els que han de decidir quin és el millor camí, sempre que sigui democràtic i pacífic.

■ No hi ha dubte que a Catalunya tenim en aquests moments un guirigall polític important amb tot el tema de la consulta. Ho veieu normal? És negatiu perquè es faci efectiu el dret a decidir dels catalans i les catalanes o entrava dins de les previsions de l'ANC?
Nosaltres sabíem que en el moment en què el Govern de Catalunya es posés a treballar seriosament en aquest procés això passaria, i encara n'hi haurà molt més perquè hi ha un Govern espanyol que està absolutament en contra d'aquest procés. Tot i que no estigui en el seu millor moment, és un govern fort i poderós i posarà en funcionament tots els recursos legals i no legals perquè no puguem fer aquest procés. La pressió social, mediàtica i política serà molt forta. Estarem molt pressionats per amenaces i pors; ja ho sabíem i, per tant, no ens estranya.

■ Com veieu el paper de les organitzacions socials, en especial dels sindicats com CCOO, en l'impuls de la consulta?
Importantíssim. Són organitzacions molt importants de la societat, com l'ANC, que estan treballant pel bé dels treballadors d'aquest país, i no hem d'oblidar que la majoria de gent de la base de l'ANC són treballadors i de classe mitjana. Si tu veus la base social que va fer les consultes en aquest país entre el 2009 i el 2011 i la base social de l'Assemblea Nacional Catalana és gent treballadora i de classe mitjana, i moltes d'aquestes persones també estan afiliades als sindicats. L'ANC tenim una sectorial de moviments socials i sindicats que està plena de sindicalistes. Per això, considerem importantíssim el paper dels sindicats i tenim molt interès a treballar plegats. Entenem que tenen una gran diversitat, però també tenim clar que com a demòcrates que són estan a favor de la consulta i que el poble decideixi. I per a nosaltres aquest suport ja és molt important perquè, en definitiva, sempre diem que abans d'independentistes som demòcrates i, per tant, tots volem que el poble decideixi. Tenim clar que els sindicats i l'ANC hem de treballar plegats perquè ens uneix la democràcia i la voluntat que el poble de Catalunya pugui decidir. Els sindicats han estat treballant en això; en l'últim congrés van acceptar el dret a l'autodeterminació, per tant, és una feina que hem de fer plegats perquè els catalans puguem exercir aquest dret.

■ Catalunya social i estat propi són elements indestriables?
Van junts, i tant. Jo sovint explico que aquest país sempre que ha avançat nacionalment també ho ha fet socialment. En els anys vint, amb la Mancomunitat de Prat de la Riba, vam avançar nacionalment i socialment. L'any 1932, amb l'Estatut de Núria, també vam avançar nacionalment i socialment. I el mateix va passar amb la República i amb l'Estatut de Sau l'any 1979. I ara també volem avançar nacionalment per avançar socialment. Construir un estat significa tenir les eines i els instruments per fer un estat millor. I tenim l'oportunitat de construir-lo entre tots. I amb això hem de jugar, amb aquesta oportunitat que ens dóna la història de poder fer aquest estat millor, més just i més pròsper per a tothom. L'avenç nacional no l'entenem sense l'avenç social. Es diu: primer la crisi i després la independència. No, nosaltres pensem que són dues cares d'una mateixa moneda i això ho hem de tenir molt clar, i en això rau la importància del paper dels sindicats.

■ Què penseu que pot passar a partir d'ara? Hi haurà consulta a Catalunya el 2014? I si es fa, quina pregunta o preguntes hauria de recollir?
No sé si es farà la consulta o no. El que crec és que es convocarà. Si la podrem fer, no ho sabem, ja que poden suspendre l'autonomia, inhabilitar el president Mas… no sabem el que passarà. El que sí que crec és que tots els treballadors hem d'estar disposats a sortir al carrer si cal i tornar a defensar les nostres llibertats. Això està molt clar. I si estem disposats a fer això no hem de tenir cap dubte que aquest país tirarà endavant. Volem que es pugui fer, que es convocarà és segur, que la pregunta serà clara també. A tots els referèndums que històricament s'han fet sobre autodeterminació, la pregunta sempre ha estat molt clara perquè la resposta també ha de ser clara. I s'ha de poder portar a terme aquesta resposta. Si guanya el sí, Catalunya ja sap que ha de construir un nou estat, i si guanya el no, ja sap que ens hem de quedar igual. Ha de permetre al Govern que la porti a terme saber el que ha de fer. Si hi ha una sèrie de preguntes al final no saps què has de fer. Per tant: pregunta clara amb resposta clara, sí o no. I nosaltres, com a ANC, estem segurs que la consulta es farà, que la pregunta serà clara: si es vol un nou estat o si es vol la independència, és igual. La pregunta concreta és igual. Ara, és podrà fer? No ho sabem, no depèn només de nosaltres, sinó dels impediments que posarà l'Estat espanyol, que seran molts. Però repeteixo, si com a treballadors estem disposats a defensar els nostres drets nacionals i socials, no tinguem por, ja que ens en sortirem.

Emili Rey

DIVENDRES 25 OCTUBRE
21H · SALAMANDRA 1
AVDA. CARRILET 235 · L'HOSPITALET

DÓNA LA CARA PER L'ESTER

FESTIVAL POÈTIC I MUSICAL PER L'ESTER QUINTANA

GERARD QUINTANA ROCK
DUBS&BASS LA KINKY BEAT · MUYAYO RIF MESTISSATGE
ANTONIO EL REMENDAO RUMBA
NATXO TARRÉS & THE WIRELESS REGGAE
CANÇO D'AUTOR JOAN ISAAC · DAVID CAÑO POESIA
POESIA DAVID CASTILLO · ENRIC CASASSES POESIA
CURTIS I KRÒNIA MI POETES MI RAP'SODIES
QUIM MOYA LIVE PAINTING

10€ TAQUILLA
8€ ANTICIPADA
www.salamandra.cat
HOSPITALET: UME LA FARGA
SANTS: LA CIUTAT INVISIBLE
ST. MARTÍ: BAR CENTRE CÍVIC
RAVAL: EL LOKAL
GRÀCIA: ALDARULL
GÒTIC: MARIATXI

ORGANITZA:
OJØCONTUOJØ
COL·LABOREN
salamandra
STOP BALES DE GOMA!
A les Trinxeres
DA BUNKER
¡ TOTS ELS ARTISTES!!!

SOLIDARITAT ÉS FORÇA
FILA ZERO 3025-0009-64-1400039062